

Zprávy, informace, oznámení

Rektor Univerzity Palackého a Lékařská
fakulta UP
vás zvou

na přednášku
**Biophysics of Mitochondrial
Transport: How to Rescue
Cell from Cell Death,**

kterou přednese

dr. K. Garlid, MD,

profesor na Katedře biochemie a molekulární biologie Oregon Graduate Institute, Portland, USA.

Přednáška se koná dne 23.11.1999 v malé pravé posluchárně Teoretických ústavů LF UP, Hněvotínská 3, ve 14.30 hod.

Den otevřených dveří UP

Patří již k podzimním univerzitním tradicím, že se v průběhu zimního semestru otevrou brány jednotlivých fakult olomoucké univerzity a svým návštěvníkům, zvláště uchazečům o studium, takto umožní seznámit se s nabídkou studijních programů. Letos je *Den otevřených dveří UP* připraven na sobotu 27. 11. 1999.

-red-

Přednáškový večer

Spolek lékařů v Olomouci pořádá ve středu 24. 11. 1999 na Teoretických ústavech LF UP, Hněvotínská 3, v 16 hodin přednáškový večer oddělení geriatric FN Olomouc u příležitosti *Mezinárodního roku seniorů*. Koordinátorem večera, v jehož průběhu zazní sedm příspěvků a jenž splňuje podmínky kontinuálního postgraduálního vzdělávání lékařů, je prim. Z. Zábok.

-red-

Jen několik řádků

Posun ke kvalitě

Ve chvatu ošedních dnů bychom si měli častěji povšimnout pozitivních změn v našem univerzitním prostředí. Především mladých a nadaných studentů. Například, když doktorand, čekající na obhajobu disertace z oboru molekulární biologie, je spoluautorem 19 prací, z nichž 15 je v renomovaných zahraničních periodikách, publikuje společně se zahraničními autory ze známých pracovišť a uznávaný zahraniční odborník o něm v odborném posudku napíše, že vysoko překročil požadavky kladené na tento druh práce a že se vypracoval na špičkového odborníka s bohatými mezinárodními zkušenostmi a kontakty. Lidí tohoto druhu máme u nás už více, než by se dalo předpokládat. A nepřekročili ještě třicetku. Nejsou rovnoměrně rozptýleni po univerzitních pracovištích, ale nahromaděni jen na některých z nich. Jejich pracovní zaujetí, výkonnost a kvalitní výsledky mohou být zdrojem radosti a povzbuzení celé univerzitní obci. Dokazují způsoblost UP posunout se k evropské kvalitě mezinárodní integrací vědeckých aktivit. Před deseti lety se nám o tom mohlo jenom zdát.

M. Hejtmánek

Veřejná studentská konference k výstavě Od gotiky k renesanci

Katedra teorie a dějin výtvarných umění FF UP připravuje veřejnou studentskou konferenci tematicky zaměřenou k výstavě *Od gotiky k renesanci*, právě probíhající v Olomouci, Brně a Opavě. Zúčastnit se jí mohou studenti a nedávni absolventi dějin umění, historie, pomocných věd historických a dalších zainteresovaných oborů z Univerzity Palackého, univerzit v Brně, Ostravě, Opavě a Praze.

Podmínkou účasti na této konferenci je odevzdání referátu (na disketě) v rozsahu 3–4 normovaných stran, který musí navíc obsahovat

poznámkový aparát a seznam vyobrazení. Studenti UP se mohou na adresu pořadatele přihlásit do konce listopadu, mimoolomoučtí pak do konce r. 1999. Konference se bude konat v únoru až březnu r. 2000 v souvislosti s ukončením výstavy a v návaznosti na připravované vědecké sympozium v Brně; místem konání bude Katedra teorie a dějin výtvarných umění FF UP, případně Muzeum umění v Olomouci. Organizací výstavy jsou pověřeni doc. I. Hlobil, CSc., a PhDr. M. Perůtka.

-red-

Společenství pro studium hlasu a řeči

Ústav lékařské biofyziky LF UP, Katedra žurnalistiky FF UP a Katedra hudební výchovy PdF UP pořádají 2. 12. 1999 ve 14 hod. v posluchárně Neurologické kliniky FNO 4. seminář *univerzitního Společenství pro studium hlasu a řeči*. Na programu je úvodní vystoupení prof. J. Klacanského, CSc., přednášky prof. J. Hubáčka, DrSc. (*Biostimulační lasery a enzymo-*

terapie v ORL), MUDr. J. Bartouška (*Mg v klinické praxi: Mýtus a skutečnost*), MUDr. P. Víka (*Ortodontické anomálie a jejich vztah k výslovnosti*), doc. K. Steinmetze, CSc., a prof. F. Malotína. Seminář bude doplněn vystoupením J. Kro-páčkové (flétna) a M. Večeřové (zpěv).

-red-

Prázdniny pro mladé dobrodruhy

Fakulta tělesné kultury UP – Akademik centrum pořádá *Jarní prázdniny – cesta do pravěku* pro dobrodruhy ve věku 6–14 let. Místo: hotel *Myslivna*, Klepáčov, Jeseníky (přímo u hotelu 3 lyžařské vleky + dětský vlek). Termín: 4. – 11. 3. 2000.

Cena: 2 400 Kč + vleky (ubytování, strava 4x denně, ceny, program, doprava, nákup materiálu).

Program: výuka lyžování, hrátky a soutěže na sněhu, dobrodružné výpravy, sauna, karneval a další překvapení.

Informace a přihlášky: Mgr. H. Vyroubalová, tř. Míru 115, Olomouc, tel. 068/ 54 23 091, 5412 382, e-mail: vyroubal@ftknw.upol.cz.

-red-

Valašské brlinky

FTK UP – Akademik centrum pořádá *Valašské brlinky aneb Jarní prázdniny na horách*.

Termín: 5. – 11. 3. 2000
Místo: horský hotel Kyčerka, Velké Karlovice (10 lyžařských vleků)

Program: výuka lyžování a snowboardingu, doprovodný program (závody, soutěže, hry, tradiční karneval), zajišťují kvalifikovaní studenti Katedry rekreologie FTK.

Cena: 2 420 Kč (zahrnuje ubytování, plnou penzi, dopravu, výuku, materiál, odměny, půjčení snowboardu). Cena nezahrnuje náklady na vleky (předběžně 300–400 Kč).

Při zaplacení plné ceny do 10. 12. 1999 sleva 5 %.

Akce je vhodná pro děti a mládež od 8 let.

Informace a přihlášky: Mgr. H. Vyroubalová, AC FTK, tř. Míru 115, tel. 068/542 30 91, 541 23 82, e-mail: vyroubal@ftknw.upol.cz.

-ftk-

Zeptali jsme se za vás

V souvislosti s převzetím videotéky Academia filmu Olomouc, kterou dosud spravoval Konfereční servis UP, Informačním centrem UP

jsem jeho vedoucím pracovníkům položili následující otázku:

Jak je veřejnosti zpřístupněna videotéka Academia filmu Olomouc a jaký je o ni zájem?

PhDr. R. Hladký, ředitel IC UP: *Videotéka Academia filmu Olomouc je nyní spravována Ústřední knihovnou UP ve Zbrojnici, přičemž kazety si je možno půjčit, na rozdíl od doby, kdy videotéku spravoval KS, pouze prezenčně, jinak by to odporovalo knihovnímu řádu. Pokud mají některá pracoviště UP zájem o dlouhodobé využití některé z kazet ve výuce, mohou si pořídit přes Audiovizuální centrum UP její kopii, jestliže si zaplatí nosič a uhradí poplatek za prepis.*

RNDr. D. Lošťáková, ředitelka Ústřední knihovny UP: *Zájemcem o videotéku Academia filmu Olomouc je k dispozici seznam videokazet, jednoduchý počítačový katalog videotéky teprve připravujeme. Na počátku semestru, kdy si pedagogové vytvořili rozvrh hodin, byl zájem o videotéku Academia filmu Olomouc opravdu velký, v současné době ovšem velmi poklesl.*

-red-

Zprávy, informace, oznámení**Poděkování studentům Univerzity Palackého**

Ve čtvrtek 12. 11. uspořádalo transfúzní oddělení FN Olomouc již tradiční *Den nových dárců krve*. Tento den přišlo poprvé darovat svou krev 84 dárců. Za povšimnutí stojí, že více než polovina dárců-nováčků byli studenti Univerzity Palackého v Olomouci.

Ocenění jubilatům

V pondělí 15. 11. převzal z rukou rektora UP prof. L. Dvořáka, CSc., blahopřejný dopis k významnému životnímu jubileu prof. J. Macháček, CSc., vedoucí Katedry anglistiky a amerikanistiky FF UP, a přijal rovněž blahopřání prorektorů UP a doc. V. Řehana, děkana FF UP.

V úterý 16. 11. ocenil rektor UP další jubilanty: prof. V. Janouta, CSc., přednostu Ústavu preventivního lékařství LF UP, zlatou medailí Za zásluhy o rozvoj UP, prof. J. Nekuľu, CSc., přednostu Kliniky radiologie LF UP, blahopřejným dopisem a doc. Č. Číhalík, CSc., proděkana LF UP, stříbrnou medailí Za zásluhy o rozvoj UP. U příležitosti životního jubilea obdrželi zlaté medaile Za zásluhy o rozvoj UP rovněž doc. J. Záhejský, CSc., z Katedry experimentální fyziky PřF UP a RNDr. I. Lepka, CSc., proděkan PřF UP.

-raf-

Konference muzikologů

Ústav hudební vědy FF Masarykovy univerzity pořádá ve spolupráci s Katedrou muzikologie FF UP, Zemským archivem v Opavě (pobočka Olomouc) a Státním okresním archivem Olomouc konferenci, která pod názvem *Kritické edice hudebních památek VII: Digitalizace památek – metoda jejich ochrany a prezentace?* proběhne ve dnech 22. – 23. 11. 1999 v prostorách Státního okresního archivu Olomouc (U Husova sboru 10).

-red-

Český Červený kříž chce touto cestou poděkovat všem těmto mladým lidem, kteří tak přispěli k záchraně zdraví či životů svých spoluobčanů. Věříme, že si ze svého prvního odběru odnesli jen pěkné dojmy a že transfúzní oddělení FN budou navštěvovat pravidelně.

Dr. Marek Jukl,
OS ČČK Olomouc

Na snímku T. Hrbka prof. J. Macháček, CSc., vedoucí Katedry anglistiky a amerikanistiky FF UP (vpravo), přijímá blahopřání doc. V. Řehana, děkana FF UP.

Folklórní večer

Cimbálová muzika *Slanina* působící při Katedře muzikologie FF UP pořádá 22. 11. folklórní večer spojený s ochutnávkou lidových nápojů. Začátek programu je naplánován na 19 hod. do *Doupěte* (ve Wurmově 13).

-red-

Stručně

V pondělí 15. 11. proběhla na Katedře žurnalistiky FF UP **beseda s I. Valovou ze Syndikátu novinářů ČR** a představitel Society of Professional Journalists J. Hopkinsem (USA).

V aule PdF UP se 16. 11. 1999 uskutečnilo **setkání akademické obce PdF UP** s významnými osobnostmi listopadových událostí v Olomouci.

Ve čtvrtek 18. 11. 1999 se na svém zasedání sešlo **Kolegium rektora UP**, na jehož programu bylo mj. projednání *Dlouhodobého záměru UP* a modelu dělení státní dotace.

-mav-

Habilitace**Fakulta tělesné kultury UP**

V průběhu veřejné části Vědecké rady FTK UP se dne 29. 11. uskutečnila habilitační řízení **Dr. nauk. Med. Jana Szczegielniaka**, odborného asistenta Katedry tělesné výchovy a fyzioterapie na vysoké školy Politechnika Opolska v Opole a vedoucího rehabilitačního oddělení specializované nemocnice v Glucholazích, **v oboru kinantropologie**. Název habilitační práce je *Wplyw 8-tygodniowej rehabilitacji leczniczej na czynnosc wentylacyjna pluc u chorych na przewleka obturacyjna chorobe pluc*.

Oponenty jsou doc. J. Opavský, CSc. (FTK UP), prof. O. Ošťádal, CSc. (LF UP), prof. K. Sosnowski (AWF Vratislav), doc. F. Věle, CSc. (FTVS UK Praha).

Děkan a Vědecká rada FTK UP zvou všechny zájemce na habilitační přednášku s názvem *Specifika kinezioterapie u plicních onemocnění*, kterou Dr. Szczegielniak uvede v 10 hod. v zasedací místnosti FTK UP.

Předložená habilitační práce je vystavena od 18. 10. 1999 v knihovně FTK UP.

-ftk-

Představujeme: kandidáti na funkci děkana Lékařské fakulty UP**Doc. MUDr. Čestmír Číhalík, CSc.**

– od roku 1994 (dosud) proděkan LF UP pro záležitosti studia všeobecného směru (III. rigorózum) a studium v angličtině, I. interní klinika LF UP.

Programové prohlášení

Lékařská fakulta Univerzity Palackého je jednou ze sedmi lékařských fakult v České republice. Zajišťuje pregraduální i postgraduální výchovu v magisterských a bakalářských programech a je současně nositelkou nemalého vědeckobadatelského potenciálu. Pro další úspěšný rozvoj fakulty je proto nezbytné mít trvalý a objektivní přehled o současném stavu a jasnou vizi do budoucna. Podnětným pohledem zvenčí jsou rovněž závěry evaluace lékařských fakult v ČR a CRE evaluace Univerzity Palackého, které proběhly v tomto roce.

V oblasti vzdělávání považují za krátkodobé priority:

- dokončení přechodu na kreditní systém studia dle zásad ECTS a to především stanovením kreditového ohodnocení doplňujících předmětů (kategorie C), kreditovým zhodnocením účasti studenta na SVOČ a citlivým vypracováním systému prerekvizit,
- vypracování mechanismů vnitřní evaluace jednotlivých předmětů,

– legislativně podpořit zvýšení pravomoci přednostů klinik v rozhodování o využití přiděleného fondu kontaktních hodin (poměr přednášek, seminářů, cvičení) při blokovém systému studia,

– dořešení koncepce výuky nastavbových klinických oborů (infekce, pracovní lékařství, plicní, hemato-onkologie).

Za dlouhodobé a trvalé priority považují:

- větší vertikální propojení jednotlivých předmětů s cílem omezení duplikace přednášení téže látky,
- podporu programům „early patient contact“ a PBL orientované výuce,
- posilování výměnných pobytů studentů a pedagogů se zahraničními pracovišti s využitím evropských vzdělávacích programů (Tempus, SÓKRATES a další),
- podporu využití krátkodobých neakreditovaných programů jako dalších možností vícedrožového financování fakulty,
- aktivní účast v AMSE (Asociace evropských lékařských fakult),
- podporu rozvoje informačního centra lékařské fakulty a stálého zlepšování dostupnosti informačních zdrojů pro studenty i pedagogy, další modernizaci studentských učeben,

– zahrnutí výsledků vědecké práce do hodnocení jednotlivých ústavů a klinik,

– podporu studentské spolkové činnosti,

– ve spolupráci se studenty transparentní rozdělování prostředků stipendijního fondu, podporu a zajištění dalšího zvyšování těchto prostředků;

– v oblasti výuky v angličtině:

- dokončení procesu akreditace naší LF v zemích jihovýchodní Asie (Indie, Malajsie, jižní Korea) s cílem větší orientace na tento potenciální zdroj studentů-samoplátců,
- vypracování systému „nultého“ semestru pro studenty z těchto zemí nastupující na LF od letního semestru,
- získání akreditace pro doktorské studium v anglickém jazyce;
- v oblasti vědy a výzkumu:
- podporu aktivnímu vyhledávání mimo rozpočtových zdrojů financování (granty, národní výzkumná centra, účast v rámcových programech EU, sponzorování),
- podporu mezifakultní vědecké spolupráci a spolupráci s AV ČR,
- podporu internacionalizace fakulty na všech úrovních, vytváření podmínek pro mezinárodní vědeckou spolupráci.

Další kandidáti na následující straně

Představujeme: kandidáti na funkci děkana Lékařské fakulty UP

Prof. MUDr. M. Dlouhý, CSc.

– zástupce přednosty II. chirurgické kliniky LF UP.

Má představa o činnosti ve funkci děkana LF UP navazuje na poznatky, jež jsem získal za tři čtvrtě roku působení ve funkci zastupujícího proděkana pro VVZ a ZS naší fakulty v r. 1998.

Je třeba navázat na práci dosavadního vedení. V uplynulém období byly nově stanoveny hlavní směry vědeckovýzkumné činnosti, byl zaveden kreditní systém, mnoho náročné práce si vyžádala implementace nového VŠ zákona a od toho se odvíjející evaluace a akreditace fakulty v ČR i v zahraničí. Bylo třeba znovu akreditovat i obory pro habilitační a profesorská řízení. V této činnosti je třeba pokračovat, neboť akreditace je nutno periodicky obhajovat. Za prioritní považuji tři oblasti:

1) Prohloubit začleňování naší LF mezi evropské a světové LF rozšiřováním mezinárodní odborné a výzkumné spolupráce a zvyšováním jejího vědeckého kreditu.

2) Na podkladě zvýšení vědeckého kreditu u nás i v zahraničí zvýraznit významně úspěšnou účast v grantovém programu na úrovni ČR i EU, a posílit tak, podle mého názoru, jeden z hlavních zdrojů financí pro fakultu.

3) Oba předchozí body vyúsťují k problematice financí. Otázka přílivu peněz pro fakul-

tu (státní dotace, granty a další zdroje) a účelné hospodaření s nimi musí být klíčová pro další úspěšný rozvoj fakulty, pro její studenty a pracovníky.

Je řada dalších oblastí, kde je třeba mnoho zlepšit, ale na tomto malém prostoru je možno se jich jen dotknout:

– Posílení mezioborové spolupráce mezi klinickými a teoretickými obory naší fakulty a jejich pracovníky.

– Získávání co nejvíce a nejmladších pracovníků pro kvalitní vědeckou práci. Při snaze o zlepšení jejich ekonomických podmínek dosahnout snížení průměrného věku docentů a profesorů a tím opět zlepšovat kredit fakulty a rozšiřovat zahraniční spolupráci.

– Zvýraznění výměny pregraduálních a postgraduálních studentů a pedagogů se zahraničím.

– Posílení rozsahu doktorského (tj. postgraduálního) programu na fakultě, a to i posílením počtu interních doktorandů na klinických oborech. Frekventanti doktorského programu musí tvořit hlavní kádr mladých vědců, nositelů grantových projektů a mezinárodní spolupráce.

– Významně by se měly rozšířit publikační možnosti mladých, např. na stránkách tradičního periodika Biomed. Papers (AUPO).

– Fakulta musí vést pregraduální výuku

„vstřícně ke studentům“. Aparát děkanátu a vedení fakulty jsou tady pro studenty. Vzájemný dialog musí být samozřejmě oboustranně korektní. Chtěl bych se ale přitom zasadit o co možná odbyrokratizování práce všech úředníků.

– Výrazně by se měly zlepšovat možnosti přístupu studentů i pracovníků fakulty k informacím rozšiřováním počítačové sítě a zlepšit se musí i naše prezentace na internetových stránkách.

– Práce LF je mezirezortní. Spolupráci s FN je tradičně dobré. Je třeba co nejvíce sblížovat spolupráci především v pomoci fakulty v prohlubování vědecké úrovně „zdravotnických“ lékařů a v klinických projektech grantového výzkumu na mnohé již špičkově vybavení FN. Samozřejmostí je léčebná činnost učitelů a výuková činnost lékařů z FN. Otázka další konvergence směrem k univerzitní nemocnici však t.č. z legislativního i ekonomického hlediska není na pořadu dne a nevyřešíme ji na naší fakultě.

Děkan a proděkan spolu s aparátem Děkanátu LF jsou úředníky, kteří se musí kvalitně starat o řadu oblastí. Chtěl bych, aby práce děkana byla slušná, nekompromisní a korektní a co možná ku prospěchu naší fakulty, aby rozvíjela její tradice a kredit a sloužila našim studentům a pracovníkům.

Prof. MUDr. Jaroslav Dušek, CSc.

– přednosta Ústavu patologie LF UP.

Plány, potřeby a možnosti LF UP na přelomu tisíciletí

Dovolují si předložit několik názorů a představit činnost naší fakulty (příspěvek je omezen limitem rozsahu).

Věda a výzkum: Grantový systém se stal hlavním a téměř jediným zdrojem finančních prostředků k realizaci výzkumných projektů. Přijaté grantové projekty jsou současně vizitkou nejen řešitelů, ale i celé fakulty, ovlivňují akreditaci fakulty, umožňují akademický růst nositelů a spoluurčují sumu finančních prostředků, přidělovaných ministerstvem. Grantová úspěšnost by se mohla stát součástí vstupních hodnotících kritérií pro habilitace a profesorská jmenovací řízení. Obratnost v získávání grantů však nemůže nahradit publikační a přednáškovou činnost. Je třeba vytvářet na fakultě atmosféru příznivou výzkumné činnosti včetně časových a prostorových možností pro realizaci výzkumu. Nejsme velká fakulta a tříštění vědeckých snah může být na škodu efektivitě výzkumné práce. Správné jsou snahy k postupné redukci témat a koncentraci na vybrané oblasti. Úvodem k tomu mohou být v současné době realizované výzkumné záměry. Je třeba podpořit vznik Národního výzkumného centra, ve kterém by hrála naše fakulta podstatnou roli. **Kvalifikační růst akademické obce, personální „politika“:** Nedávno proběhlé akreditace ukázaly, že počty postgraduálních studentů a absolventů doktorského studia, docentů a profesorů významně podmiňují samu možnost fakultu habilitovat a provádět jmenovací řízení. Naše fakulta potřebuje doplňovat počty habilitovaných učitelů a k tomu je nutné vytvářet podmínky. Postgraduální studium je důležitým předpokladem k dosažení uvedeného cíle. Prezenční forma PGS je přitom výhodná i z ekonomického hlediska. **Mezinárodní styky, svazky LF UP:** Je nutné snažit se dále rozšiřovat mezinárodní svazky fakulty nejen v oblasti výzkumu, ale i výměny studentů a učitelů, využít k tomu vlastních styků a ve spolupráci

s ostatními klinickými pracovníky a učiteli teoretických ústavů i jejich kontaktů. Domnívám se, že v tomto směru naše fakulta zůstává za ostatními, je však možné tuto situaci zlepšit. LF UP by se měla účastnit jednání mezinárodních organizací jako je AMEE, AMSE či Network of Community Oriented Health Institutions. **Výuka v angličtině** je pro fakultu zdrojem značných finančních prostředků. Je v moci fakulty tyto prostředky dále rozmnožit. Měli bychom si však být vědomi faktu, že výuka v angličtině je i naší vizitkou v zahraničí a že přístupem každého učitele k „anglickým“ studentům můžeme v kladném i v záporném směru ovlivnit výměny studentů a učitelů, obraz celé fakulty, města i republiky. Není dobré, jsou-li zahraniční studenti izolováni, mají špatné studijní výsledky nebo se snaží o přestup, rovněž není dobře, hledáme-li, na čí straně je „vína“. Měli bychom usilovat o oboustranné pochopení, iniciativa by přitom měla být na naší straně. **Kurikulum LF UP:** Mé názory v tomto směru jsou pravděpodobně záměry. Chtěl bych zdůraznit, že „PBL“ je jen jednou z mnoha možných inovací, o tom se již mohlo přesvědčit několik učitelů LF. Je v zájmu fakulty iniciovat změny v uspořádání kurikula, v metodice výuky, a to na podkladě souhlasu akademické obce, učitelů i studentů. Přesvědčit studenty k otevřenosti a ke spolu-

práci považuji přitom za jednu ze základních podmínek. Uskutečnění změn musí být podloženo dostatečnou informovaností všech a schváleno akademickým senátem. **Vztahy s fakultní nemocnicí:** Dobré vztahy s fakultní nemocnicí považuji za jeden ze základů výuky zejména v klinických oborech. Sám jsem byl zaměstnancem FN 18 let a hluboce si vážím úrovně a objemu činnosti nemocnice. Jsem přesvědčen, že vzájemný respekt je na místě – fakulta potřebuje kvalitní odborné zázemí nemocnice, současně však svou existenci přispívá k určité výlučnosti fakultní nemocnice mezi velkými zdravotnickými institucemi. Spolupráce s dalšími nemocnicemi na severní a střední Moravě je rovněž významná pro naši fakultu, pro výuku i jako oblast uplatnění absolventů LF UP. Dále by se měla rozšiřovat i spolupráce s terénními lékaři, kteří budou ochotni podílet se na výuce. **Ekonomická prosperita fakulty** je základní podmínkou její samotné existence. Vyplývá z jejích odborných kvalit a z kvality absolventů, jak je patrné i z některých výše zmíněných bodů. Je samozřejmé, že finanční prosperita LF UP se má odrazit především v jejím vlastním rozvoji a k tomu je třeba přihlížet při sestavování univerzitního rozpočtu, máme však zájem na rozvoji celé Univerzity Palackého, jejíž jsme součástí.

Doc. MUDr. Vladko Horčíčka, CSc.

– dosavadní proděkan LF UP pro záležitosti sociální, organizační a bakalářská studia, statutární zástupce děkanky LF UP, III. interní klinika LF UP.

Teze volebního programu

Základem úspěšné činnosti LF UP v budoucím období je vyváženost v hlavních oblastech – vzdělávací, odborné a vědeckovýzkumné. Podcenění kterékoli z nich znamená nenaplnění základního poslání vysoké školy univerzitního typu. Je rovněž nezbytné navázat na vše úspěšné z dřívějších let.

Hlavními směry pro nastávající období budou:

1) oblast odborná a vědeckovýzkumná:

a) podporovat dlouhodobé výzkumné záměry formulované ve statutu fakulty a jejím dlouhodobém záměru; podporovat sdružování výzkumné kapacity pracovišť v rámci fakulty i mimo ni a vytváření výzkumných center;

b) aktivizovat ústavy a kliniky k získávání grantových prostředků a k vyšší publikační aktivitě zejména v impaktovaných časopisech (použití i finanční stimulace);

Představujeme: kandidáti na funkci děkana Lékařské fakulty UP

c) vytvářet podmínky pro získávání mladých spolupracovníků a pro jejich kvalifikační růst (rozšiřování doktorských studijních programů, fakultní a univerzitní granty, habilitace mladších pracovníků), včetně podpory zahraničních studijních pobytů a poskytování tvůrčího volna; prohlubování aktivní účasti studentů ve vědeckovýzkumné činnosti a pedagogickém procesu;

d) ve spolupráci s přednosty ústavů a klinik dbát o zvyšování odborné a vědecké úrovně akademických pracovníků a zlepšování věkové struktury ve všech kategoriích učitelů.

2) oblast pedagogická:

a) udržet současnou nabídku studijních programů, usilovat o realizaci magisterského studia *Management zdravotnictví*, ve spolupráci s PdF rozvíjet magisterský program ošetrovatelství, zaměřený na pedagogiku, v návaznosti na bakalářský program ošetrovatelství; pokusit se ve spolupráci s FTK v programu léčebné rehabilitace a fyzioterapie o společné zajištění magisterského studia;

b) v magisterských studijních programech všeobecného lékařství a stomatologie přijímat ke studiu nynější počty uchazečů, nárůst studentů směřovat do bakalářských a doktorských programů;

c) nadále rozvíjet paralelní studium všeobecného lékařství v angličtině;

d) propracovávat dále kreditní systém jako předpoklad kompatibility studia s EU a zvýšení možnosti absolvovat část studia v zahraničí;

e) sledovat sylaby předmětů tak, aby byly kompatibilní s mezinárodními standardy; vést výuku k podávání přiměřeného rozsahu informací s důrazem na jejich fixaci a jejich znalost brát jako limitující faktor pro úspěšné pokračování ve studiu; se zvyšováním nabídky výběrových předmětů vyloučit několikanásobné vyučování téže problematice v různých předmětech;

f) ve výuce klinických oborů rozšířit možnost získávání praktických dovedností;

g) provádět pravidelné hodnocení kvality výuky studenty evaluačními dotazníky k zajištění zpětné vazby;

h) usilovat o akreditaci magisterských programů v dalších zemích;

i) usilovat o akreditaci doktorských programů v angličtině;

j) pro přijímací řízení, ke studiu v magisterských programech, uvážit použití kritérií z oblasti psychologických a motivačních faktorů pro výkon lékařského povolání.

3) ostatní oblasti:

a) ve vztahu k UP v rámci zákona o VŠ č. 111/1998 Sb. usilovat o odpovídající postavení LF s co nejširší autonomií;

b) využít poznatků a připomínek z akredi-

tačních a evaluačních řízení ke zlepšení činnosti ve všech oblastech;

c) udržet úroveň kultivované vzájemné komunikace mezi vedením LF, dalšími jejími samosprávnými akademickými orgány a pracovišti, se snahou o plnou vzájemnou informovanost;

d) dbát o dodržování korektních vzájemných vztahů mezi pracovníky LF a studenty;

e) při stanovování prospěchových kritérií pro přiznávání stipendia prosazovat výrazné zvýhodnění studentů s nejlepšími studijními výsledky;

f) podporovat rozvoj informačního centra LF a informačních technologií;

g) dále rozvíjet všestranné vztahy s FN; společně usilovat o zmírnění negativních vlivů dosavadní dvojkolejnosti v práci LF a FN (LF – součást veřejné VŠ v působnosti MŠMT a FN – organizace v působnosti MZ);

h) při zajišťování finančních zdrojů využít všech možností, především zvyšováním tvůrčího výkonu a větším zapojením do grantové činnosti;

i) spolu s dalšími fakultami UP a dalšími VŠ usilovat o výraznější státní ekonomickou podporu pro vysoké školství, vědu a výzkum;

j) zvýšit informovanost veřejnosti o činnosti LF.

Doc. MUDr. Václav Rýznar, CSc.

– ředitel Fakultní nemocnice Olomouc.

Před dvěma měsíci jsem byl osloven několika členy akademické obce LF UP, zda bych byl ochoten ucházet se v nastávajícím volebním období o funkci děkana lékařské fakulty v Olomouci. Nabídku jsem odmítl, ale po dalších diskusích a analýze všech možných kladů a záporů, jsem jí přijal jako výzvu k uskutečnění toho, oč usilují pracovníci lékařské fakulty mnoho let, zatím však jen v teoretických diskusích.

Již deset let se stále opakují úvahy a různé návrhy na vytvoření Univerzitní nemocnice a o problematice dvojkolejnosti řízení u zaměstnanců lékařské fakulty a zároveň zaměstnanců fakultní nemocnice. Spojením postů vedoucího fakultní nemocnice s funkcí děkana lékařské fakulty vznikne dobré východisko k vytvoření jak Univerzitní nemocnice, tak ku zlepšení organizace řízení zaměstnanců lékařské fakulty a fakultní nemocnice. Zároveň se nabízí možnost zvýšit integraci lékařské fakulty s její výukou a výzkumem do struktury fakultní nemocnice, a to nejen u klinických a preklinických oborů, ale také oborů teoretických. I když byly vztahy děkana LF UP a ředitele FNO v uplynulých letech velmi dobré, nikdy nebyly jejich kompetence vyvážené. Spojením těchto funkcí dojde k synchronizaci fungování obou organizací tak, aby to bylo ku prospěchu obou organizací, jejich zaměstnanců i studentů. Nové vypracování organizačních struktur, prověřené několikaleťovou praxí, by umožňovalo v budoucnu kumulaci i oddělené zastávání obou funkcí.

Organizační opatření:

– převést aparát lékařské fakulty s celou agendou děkanátu do areálu fakultní nemocnice; zefektivnit chod lékařské fakulty a tím ušetřit finance, které by se vložily do rozvoje fakulty.

Personální politika:

– zaměstnání v Univerzitní nemocnici se musí stát prestižní záležitostí; je nutné odstranit problémy vyplývající z dvojího typu za-

městnaneckého poměru; každý vysokoškolák se musí podílet na léčebné preventivní péči, výuce a vědecké práci a tomu musí odpovídat i finanční ohodnocení.

Výuka:

– modernizaci výuky spojit s modernizací přístrojového vybavení teoretických oborů; jde opět o získání financí, buď ze státních zdrojů, nebo ze strukturálních fondů EU, kde jsou peníze nabízeny, ale pro nedodání projektů ze strany školských organizací nejsou tyto fondy čerpány – v této problematice mám určité zkušenosti, které jsem získal jako ředitel fakultní nemocnice (FNO),

– zbavit se vyučování zbytečného balastu a učít „up to date“; při výuce podpořit blokové studium; pro studenty vypracovat program zapojení do činnosti ústavů a klinik již během studia jako volentéři a demonstrátoři a podporovat studentskou vědeckou činnost v daleko větší míře než dosud; vytvořit fond děkana a ředitele FNO na finance pro tyto nadané studenty; ve FNO rozvinout program rezidentů a vytvořit podmínky pro postgraduální studium pro nejlepší absolventy, kteří by po promoci nastupovali na tato místa ve fakultní nemocnici; pro studenty rozšířit možnosti internetové laboratoře v uvolněných prostorách při rekonstrukci FNO; podporovat stáže studentů v zahraničních nemocnicích, pro tyto programy zajistit finanční krytí.

Věda a výzkum:

– vysoká škola bez dostatečné vědecké, výzkumné a publikační činnosti neplní svůj smysl a dostává se na úroveň lycea, v této oblasti má lékařská fakulta velké rezervy; vytvoření univerzitních center s rozvojem výzkumu v oblastech molekulární biologie, patologické anatomie, onkologie, miniinvazivní terapie, gastroenterologie, transplantace medicíny a další; to předpokládá větší vzájemné propojení interních a chirurgických klinik s nutným propojením teoretických oborů do klinické práce (mělo by to i finanční efekt pro zaměstnance teoretických oborů); podpořit

úcast zaměstnanců LF ve vedení celostátně působících odborných společnostech a vědeckých radách; rozšířit a prohloubit vzájemné styky mezi všemi lékařskými fakultami v ČR; ve výzkumu podpořit vědecké programy napojené na grantový systém EU.

Když jsem před pěti lety nastoupil do funkce ředitele FNO, tak jsem si dal za úkol vybudovat jednu z nejmodernějších a nejlepších nemocnic v České republice. Pokud bych byl zvolen děkanem lékařské fakulty, dám veškerou svou energii tomu, abych vytvořil podmínky pro vznik Univerzitní nemocnice a aby se lékařská fakulta v Olomouci stala prestižní školou. Ve funkci děkana LF mohu jako člen vrcholných orgánů Univerzity Palackého účinněji prosazovat představu o FNO jako nedílné součásti moderní univerzity. Kvalita FNO poroste s kvalitou LF. Nemám ambice být za každou cenu děkanem LF, ale mám ambice, aby LF byla nejlepší fakultou v České republice.

Události

Zahájení archeologického výzkumu Přemyslovského hradu v Olomouci

V posledním říjnovém týdnu letošního roku byly zahájeny nové archeologické objevy v areálu národní kulturní památky Přemyslovský hrad v Olomouci. V letech 1972–1994 v těchto místech archeologické práce již probíhaly, a to pod vedením PhDr. V. Dohnala, CSc. Oživení zájmu o tuto, z hlediska poznání nejstarších dějin Olomouce, s vrchovaně významnou lokalitu je však nyní motivováno především záchranou a dokumentací těch archeologických památek, které by mohly být případně ohroženy výstavbou Arcidiecézního muzea. Zpracovaný projekt totiž předpokládá, že jeho expozice i další odborná pracoviště se budou rozkládat v budově bývalého kapitulního děkanství i v přilehlých prostorách parkánu a dílen sloužících dosud UP.

Záchranný předstihový výzkum, který tentokrát zajišťuje archeologické pracoviště o-

mouckého Památkového ústavu, představuje pro svoji odbornou, ale i technicko-organizační náročnost velmi obtížný úkol – počítá se s tím, že bude probíhat minimálně do r. 2003. Lze očekávat, že vyhodnocení jeho výsledků bude znamenat nové výrazné obohacení poznatků o této lokalitě stejně jako dorážení některých sporných otázek, které dosud zůstaly neobjasněny. Jedná se např. o definitivní potvrzení, zda území tzv. Dómského návrší bylo osídleno v době Velkomoravské říše, o datování před léty již objeveného nejstaršího slovanského opevnění, stejně tak jako o upřesnění půdorysné podoby a stáří hradní kapele sv. Maří Magdalény, kterou identifikoval v 80. letech PhDr. V. Dohnal, CSc.

PhDr. J. Bláha,
Katedra dějin umění FF UP

Pocta prof. MUDr. Eduardu Wondrákovi, CSc.

Přednáškový večer Spolku lékařů, věnovaný nedožitým osmdesátinám prof. Wondráka – vynikajícího traumatologa, historika medicíny a známé osobnosti olomoucké kulturní veřejnosti, zahájil osobní vzpomínkou na svého nezapomenutelného učitele jeho žák a pokračovatel primář MUDr. P. Maňák, CSc. (10. 11. na TU LF). Následoval odborný program o problematice amputací končetin a střelných poranění.

Prof. Wondrák (1919–1996) s velkým zaujetím spolupracoval na redakční přípravě památníku osobností obnovené univerzity „Zakladatelé a pokračovatelé“ (VUP 1996). Autor-ky do něj přispěl vzpomínkou na ortopeda prof. Pavlíka a na svého učitele chirurga prof. Rapanta. Vydání knihy se bohužel nedožil. Nešetil, že do galerie osobností naší alma mater vstoupí i on.

-mh-

Bít se pro ANO a pro NE též se bít

Ve čtvrtek 4. 11. 1999 ve večerních hodinách se aula FF UP rozezněla dramatickým projevem na dvacet let umlčené herečky V. Chramostové. Brněnské nakladatelství Doplněk zde prostřednictvím Jana Šabaty a spoluvydavatelů V. Buriana a T. Ticháka představilo paměti V. Chramostové, vydané pod stručným a jednoznačným názvem *Vlasta Chramostová*. Vyprávění o genezi knihy okořenil písněmi i vzpomínkou hereččin dlouholetý přítel Vlasta Třešňák.

V. Chramostová se před auditoriem vyznala ze své lásky k divadlu, kterému musela dlouhou dobu jen pasivně přihlížet (proto vznikla myšlenka „bytového divadla“).

Knihy je, jak řekl jeden ze spoluvydavatelů, na rozdíl od pamětí různých „tajemníků“ autorčinou opravdovou životní zpovědí, již otevírá svou „studánku plnou krve“.

-tj-, foto -tj-

Výroční přednáška k poctě J. L. Fischera

Dokončení ze str. 1

sil pochopit náboženské představy filozofických pojmů, vyšlo z toho zrušení náboženství.

Překonání těchto aporií bylo možné teprve vlivem biblické víry, jež zdůrazněním odpovědnosti člověka před Bohem vědomí osoby silně provokovala. K tomu přistoupila filozofická reflexe, vyvolaná věroučnými spory o vztahu lidské a božské přirozenosti v osobě Krista, jež byly řešeny na koncilu v Chalkedonu (451) a v Cařihradu (553). Je možno říci, že vyjasnění pojmu osoby je dílem křesťanské filozofie.

Klasickou definici osoby podal Boethius: „*naturae rationalis individua substantia*“ a Tomáš Akvinský: „*hypostasis rationalis*“ (svěbytný rozumný subjekt). Klade se však otázka, v čem pozůstává ona jedinečnost a nezastupitelnost, jež je charakteristickým znakem osoby. Teorie „ontických vrstev“ (tělesno, duševno, duchov-

no) nebo rozlišení „daného“ (přirozeného) a „svobodně vytvořeného“ (osobního) ztroskotávají na vědomém faktu, že duch a svoboda pronikají a utvářejí všechno v člověku, včetně jeho tělesnosti, stejně jako jsou jí zpětně podminěny. Tento vztah se vyjadřuje známým dictem: „*Werde, was du bist!*“ V tom je obsažena dialektika onoho *již a ne dosud*. Svou identitu nalzáme tím, že ji uskutečňujeme, a uskutečňujeme tím, že ji oddaně nalzáme. To však je možné pouze v meziosobních vztazích. To je tedy příspěvek dialogického personalismu k ontologickému personalismu. Čím je člověk od počátku – osobou – tím se plně stává ve společenství osob.

Na závěr popřál doc. K. Vrána zdravé vztahy naší národní pospolitosti.

Doc. K. Říha,
CMTF UP

Seminář o New Age

Ve čtvrtek dne 4. 11. 1999 se konal na půdě CMTF UP seminář o postmoderním proudu *New Age*. Seminář, který proběhl pod záštitou Katedry spirituality a křesťanského východu CMTF UP, přiblížil účastníkům tento zajímavý myšlenkový svět. Snažil se společně hledat důvody přitažlivosti a aktuálnosti témat, na která *New Age* reaguje. Přednášející nejprve ukázali pestrost pohledů na daný směr. Následovalo uvedení do základních pojmů, se kterými *New Age* pracuje. Po přiblížení tří hlavních pilířů ideologie *New Age* (milenarismus, celostní pojetí skutečnosti a rozšíření vlastního vědomí) byl stručně shrnut přístup *New Age* k náboženství. Snahou přednášejících bylo ukázat naprostou neslučitelnost proudu *New Age* s křesťanstvím. Zajímavým přínosem pro diskusi byl i pohled na vývoji a chápání přírodních věd. Změnu paradigmatu, tj. vnímání zkoumaného, charakterizoval RNDr. J. Hájek. Za příspěvní J. Hynka z centra pro prevenci drogových závislostí a sekt, které pracuje při studentském klubu YMCA, jsme mohli provést srovnání tradičního a moderního městského pojetí religiozity. Závěr patřil Mgr. Š. Konečnému z pražské Husitské teologické fakulty, který se zaměřil na konkrétní projevy proudu *New Age* v umění, hudbě, literatuře, architektuře a jiných oblastech kultury.

Část z přednášek tohoto semináře bude otištěna ve sborníku vydaném na téma *New Age*, který vyjde koncem tohoto roku.

Mgr. V. Peštuka,
CMTF UP

Jak se studuje v Lille?

Odpovědi na tuto otázku se dostalo všem, kteří přišli v pondělí 8. 11. na podvečerní besedu organizovanou Kabinetem aplikované ekonomie FF UP. Hosty večera byli K. Pilchová a K. Zátopen, studenti V. ročníku oboru *odborná francouzština pro hospodářskou praxi*, kteří v loňském akademickém roce absolvovali studijní pobyt na ekonomické fakultě univerzity Charles de Gaulle – Lille 3 ve Francii. Pobyt byl organizován a financován Francouzským velvyslanectvím v Praze. Jeho účastníci se s přítomnými posluchači z řad studentů a pedagogů podělili nejen o své zážitky a zkušenosti ze studia a jeho průběhu a organizace ve Francii, ale poskytli mladším kolegům řadu cenných informací, týkajících se nejrůznějších záležitostí spojených s pobytem, dopravou, ubytováním na kolejích apod. V neposlední řadě se rovněž zmínili o tom, jak v zahraničí trávili svůj volný čas, kterého neměli při tak náročném studiu nazbyt.

E. Francová,
Kabinet aplikované ekonomie FF UP

Evoluční význam symbiózy

Na toto téma přednášel (15. 11.) v plně obsazené posluchárně Teoretických ústavů LF UP prof. Libor Ebringer, DrSc., z Komenského univerzity v Bratislavě. Víte, že celych 95% živé hmoty tvoří na Zemi mikroorganismy? Ze chemické dílny buněk rostlin a živočichů – chloroplasty a mitochondrie – jsou vlastní symbiózou modifikované mikroorganismy? Prof. Ebringer prezentoval důkazy a přednášku doplnil vlastními výsledky testování chemických látek na mutagenitu a kancerogenitu s použitím modelu krásnoočka *Euglena gracilis*.

-red-

Události**Studentská vědecká konference Historie 1999**

Ve středu 10. 11. se na půdě Katedry historie UP uskutečnilo katedrové kolo studentské vědecké konference *Historie 1999*, jejímž letošním garantem se stala právě tato katedra, a kde se bude 1. – 2. 12. konat také kolo celostátní. Studenti kateder historie v této soutěži představují své první vědecké práce. Úvodní slovo J. Stejskala, Ph.D., připomenulo především význam podobných studentských soutěží pro formování budoucích vědeckých osobností. Jak výstižně J. Stejskal poznamenal, ukazuje účast studentů jejich vážné úmysly s historií, nicméně bude třeba ještě počkat, zdali to i historie myslí vážně s nimi. Kvalita zúčastněných prací a především poctivý a mnohdy velmi náročný přístup studentů k výzkumu to snad dokázal. Důležitý byl také počet přihlášených vědeckých prací (deset), což je v porovnání s jinými katedrami historie úctyhodné číslo.

První příspěvek L. Války ukazoval na příkladech Martina Luthera a Ignáce z Loyoly možnosti užití metod psychologie v historii. O. Jakubec se věnoval specifickému významu kultu sv. Stanislava za olomouckého biskupa Pavlovského. J. Bzdilová se na základě širokého pramenného výzkumu zabývala fenoménem poutí a procesí v olomoucké diecézi v baroku. V. Hladišová referovala o zkušenostech novoanglických žen z indiánského zajetí na přelomu 17. a 18. století. První blok uzavřel příspěvek M. Puskelyho o prosazování pojmu práva jedince do novověkých ústavních textů. Druhý blok zahájily P. Andřelová a M. Mandelíčková zabývající se kulturními spolků, první ve Dvoře Králové ve 2. polovině

19. století a na počátku 20. století, druhá na Tišnovsku v meziválečném období. T. Motlíček referoval v souvislosti s rozpracovanou monografií o V. Grohovi o kariérním postupu tohoto historika. J. Šotola představil odborně připravenou práci o pevnostním systému vybudovaném ve 2. polovině 30. let v Orlických horách. Prezentaci uzavřela J. Hradilová zajímavým představením možností využití archivních pramenů Státního okresního archivu v Jeseníku pro studium odsunu sudetských Němců z Jesenicka.

Referáty studentů probíhaly ve velmi otevřeném prostředí a řada příspěvků vyvolala

delší diskusi. Třeba zmínit také zájem studentů, kteří se této prezentace aktivně zúčastnili. Kvalita prací byla neobyčejně vysoká a výběr dvou studentů postupujících do celostátního kola nebyl pro členy komise jistě snadný. Nezbývá než doufat, že naše *alma mater* bude těmito dvěma (V. Hladišová a O. Jakubec) úspěšně reprezentována v celostátním kole.

-oj-

Ustavení Svazu germanistů ČR

Dne 12. 11. 1999 se konala v Praze na Karlově univerzitě ustavující schůze *Svazu germanistů České republiky (SGČR)*. Cíle svazu jsou aktivní působení v oblasti germanistiky v České republice i v zahraničí, vzájemná informovanost o aktivitách a vědeckých projektech na jednotlivých pracovištích vysokých škol, spolupráce vysokoškolských pracovníků, výměnná přednášková činnost, navazování kontaktů s organizacemi podobného zaměření v cizině aj. Členská schůze schválila stanovy SGČR a zvolila své předsednictvo.

Svaz germanistů sdružuje především vysokoškolské vědecké pracovníky, ale nebrání ani vstupu jiných zájemců, kteří chtějí aktivně pracovat v této oblasti. Přijetí nových členů schvaluje předsednictvo na základě přihlášky, kterou je možno získat na adrese sídla *Svazu germanistů*: Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Katedra germanistiky, nederlandistiky a nordistiky, nám. J. Palacha 2, 116 38 Praha 1. Zájemci z UP si mohou přihlášky vyzvednout na Katedře germanistiky a nederlandistiky FF UP u dr. Z. Křížkové.

První řádné jednání *Svazu germanistů* proběhne v březnu r. 2000 na FF UP v Olomouci.

Dr. Z. Křížková,

Katedra germanistiky FF UP

Na pozvání Katedry teorie a dějin výtvarných umění FF UP a Arcidiecézního muzea přicestoval do Olomouce velvyslanec Slovinska v ČR, historik umění dr. D. Prelovšek. Ve čtvrtek 11.11. 1999 v olomouckém Muzeu umění přednášel v češtině na téma „Problémy atribucí v benátském sochařství 17. – 18. století“.

-raf-
foto -tj-**O co nám to tenkrát vlastně šlo...**

Dokončení ze str. 1

Na snímku T. Jemelky J. Krejčí a P. Zatloukal (uprostřed) za doprovodu cimbalové muziky Slanična.

uvedl dále J. Krejčí, jehož fotografie sametové revoluce jsou právě zde vystavovány vůbec poprvé po deseti letech, jelikož podle autora o ně dosud nikdo neprojevil zájem. Součástí výstavy je i Krejčího cyklus *Ideologicky vzato*, symbolicky položený na zemi a mapující 21 totalitních let počínaje r. 1968. V něm můžeme nalézt podcykly jako *Hic sunt leones aneb Lovím je hic*, *Socialistický sex*, *Socialistické fary a hřbitovy* či *Lenin v říši*.

Výstava, doplněná trojrozměrnými kuriozitami z Archivu UP („tot-art“ – symbolika minulého režimu v artefaktech, dokumentujících absurditu totalitního období), potrvá v Galerii Zbrojnice do 31. 12. 1999.

-raf-

Rozhovor**Uznání i závazek**

Redakce Žurnálu UP blahopřála doc. M. Sobotkové k udělení rytířského kříže Řádu za zásluhy o Polskou republiku a položila jí otázku, co toto mimořádné ocenění znamená pro ni osobně a pro olomouckou polonistiku.

„Sekci polské filologie Katedry slavistiky FF UP vedu od ledna roku 1995,“ řekla doc. Sobotková. „Během uplynulých čtyř let jsem mohla navázat na padesátiletou tradici olomoucké polonistiky, slavistického oboru založeného záhy po obnovení olomouckého vysokého učení. Bylo ovšem nezbytné obohatit polskou filologii o nové disciplíny a metody výuky, aby se olomoucká polonistika dokázala prosadit v konkurenci nejen českých, ale i evropských polonistických pracovišť. Roku 1997 vzniklo mezinárodní sdružení polských a zahraničních polonistů Bristol (tento nepolský název sdružení je odvozen ze jména věhlasného varšavského hotelu, kde se konala ustavující schůze). Bristol bedlivě sleduje a hodnotí práci svých členů – vysokoškolských polonistů. Jako zakládající členka tohoto sdružení jsem absolvovala již tři konference Bristolu (v Krakově, Lodži a letos v Lublině). Je nepochybně potěšující a povzbudivé, že olomoucká polonistika je díky Bristolu známa od britských ostrovů až po souostroví japonské. Vzhledem k silné polské emigraci žijí totiž

Poláci po celém světě, a zájem o polský jazyk a kulturu je proto značný a trvalý. Příští konference Bristolu se uskuteční v polovině září 2000 v Katovicích, neboť Škola polského jazyka a kultury při Slezské univerzitě oslaví 10 let svého trvání. Právě se Slezskou univerzitou udržuje naše pracoviště již léta všestranné kontakty.

Finanční náklady na zkvalitnění výukových programů se podařilo zajistit prostřednictvím tří grantů Fondu rozvoje vysokých škol. Věřím, že neméně úspěšný bude můj grantový projekt zaměřený na přípravu nové generace českých a evropských polonistů (slavistů).

Vedle práce pedagogické věnuji soustředěnou pozornost vědecké aktivitě pracoviště, jež vedu. Osobně se zaměřuji na komparaci české a polské literatury a zpřístupňování polské literatury v českém prostředí. V loňském roce jsem mj. připravila mezinárodní konferenci věnovanou dílu Adama Mickiewicze (v souvislosti s jeho 200. výročí narození), sborník referátů z této konference vyjde do konce tohoto roku.

Považuji proto rytířský kříž Řádu za zásluhy o Polskou republiku za výraz uznání své dosavadní práce a současně za závazek pokračovat v úsilí o další rozvoj české polonistiky.“

-if-

Z vědeckých pracovišť UP

S doc. I. Hlobilem, CSc., nejen o výstavě Od gotiky k renesanci

V Žurnále č. 8/99 (s. 1) jsme naše čtenáře informovali o vernisáži výstavy *Od gotiky k renesanci – Výtvarná kultura Moravy a Slezska 1400–1550*, která je pokusem o dosud nejsouhrnnější prezentaci výtvarné kultury tohoto významného uměleckohistorického teritoria. Slíbili jsme tehdy, že s autorem koncepce této výstavy doc. I. Hlobilem, CSc., z Katedry teorie a dějin výtvarných umění FF UP přinese- me v brzké době rozhovor. Nyní tento slib plníme.

Pane docente, v nedávné době jste s prof. E. Petřem, DrSc., z Katedry bohemistiky FF UP připravil k vydání doplněnou a přepracovanou anglickou verzi vaší společné knihy „Humanismus a raná renesance na Moravě“. Do jaké míry koresponduje obsah této knihy s právě probíhající výstavou *Od gotiky k renesanci*?

Obsah naší společné knihy koresponduje s touto výstavou těsně, ale v užším záběru. Problematika, kterou jsme s prof. E. Petřem sledovali, zahrnuje období let 1471–1550, není v ní tedy, na rozdíl od výstavy, z uměleckohistorického hlediska zhodnocen humanismus na Moravě doby lucemburské a husitské. Výsledky bádání zahrnující období let 1471–1550, k nimž jsme v této publikaci v oblasti literárněvědné a především uměleckohistorické došli, jsou téměř všechny na výstavě určitým způsobem implikovány. Především jsou však předměty, o kterých v této knize s prof. E. Petřem píšeme, na výstavě „ukázány živě“.

Dnes se vztah humanismu a rané renesance v olomouckém prostředí jeví v rámci zemí Koruny české jako něco výjimečného, roztojel se totiž zejména díky vzdělaným humanistům, olomoucké kapitule a díky podpoře olomouckých biskupů. Např. zdroj zdejších sepulchrálních figurálních náhrobků byl bezpochyby podmíněn olomouckým humanismem, neboť takového náhrobky s portrétními zpo-

dobeními tváří zemřelých se v takové míře nikde jinde než na Olomoucku v českých zemích nevy- skytují. Nikde v českých zemích rovněž nenalezne- me příklady italských portrétních zpodobení jako na medailonech moravskotřebovských a tovačov- ských a lze hledat i další souvislosti.

Jak dlouho sledujete vztah mezi literárně- vědnou a uměleckohistorickou problematikou olomouckého humanismu?

Jeho počátek spadá do r. 1969, kdy jsem přišel z Prahy do Olomouce, druhým mezníkem pak byla před zhruba dvaceti lety výzva prof. E. Petřem, abych napsal doslov k jeho krásné bibliofilii „Humanisté o Olomouci“ (Praha 1978).

Kterí studenti a pracovníci vaší katedry se výrazně podíleli na přípravě výstavy?

Vydatně nám pomáhala naše předložská absol- ventka Mgr. J. Špičková-Hrbáčová, asistentka ku- rátorů výstavy Mgr. M. Soukupa, v samotném katalogu jsou některá hesla dílem našich současných a nedávnojších studentů – R. Martínka, Mgr. F. Čupíka a T. Jakubce. Z pracovníků katedry vý- znamně pasáže do katalogu napsali PhDr. J. Bláha, PhDr. P. Černý, prof. M. Toger a PhDr. M. Perůtka, který byl společníkem celého katalogu.

Jaké další badatelské úkoly v současné době řešíte?

Ve své badatelské práci rozlišuji tři oblasti, které jsem se snažil rozvíjet vždy souběžně: jedna je spojena s Olomouckem především v epoše gotiky a rané renesance, o té jsem již hovořil, ale také jsem se zabýval výzkumem Přemyslovského paláce, dru- há se týká průzkumu Pražského hradu – chrámu sv. Víta, parléřovského umění a korunovačních klenotů a konečně třetí oblastí mého vědeckého zájmu je problematika památkové péče a její aplika- ce v praxi. V budoucnu bude zřejmě převažovat problematika parléřovského umění už vzhledem k tomu, že pracuji na plný úvazek v Ústavu dějin umění AV ČR.

Jaké publikace, kromě již zmiňované, jste v poslední době připravil či připravujete k vy- dáání?

Kromě olomoucké výstavy „Od gotiky k rene- sanci“ jsem se podílel i na přípravě výstavy „Stavi- telé katedrál – Petr Parléř a Josef Mocker“, která právě probíhá na Pražském hradě. K ní vyšla před měsícem publikace „Petr Parléř“, pro niž jsem napsal kapitoly o sochařství doby P. Parléře a jeho synů. V příštím roce uzavírám spolu s kolektivem spolupracovníků grant GA ČR týkající se průzkumu vysoké jižní věže katedrál sv. Víta, což je problematika evropského horizontu.

Se kterými zahraničními odborníky nebo pracovišti spolupracujete?

Za velmi blízkého spolupracovníka považuji dr. A. Saligera z Rakouské národní galerie ve Vídni, který se zabývá vztahy mezi Prahou a Vídní v době Karla IV. a Václava IV., těsné vztahy udržujeme s badateli v dalších rakouských a německých městech. Nemohu opomenout ani naše vztahy k pol- skému prostředí, především k prof. M. Kucnerovi, který působí na univerzitách v Toruni a Vratislavi jako přední odborník na středověkou architekturu.

Kde v zahraničí publikujete?

Mezinárodní setkání pro nás většinou končí vydáním příspěvků ve sbornících konferencí, např. na počátku tohoto roku jsem se zúčastnil v Nor- imberku kolokvia „Die Bedeutung der Jagiellonen für Kunst und Kultur Mitteleuropas (1450–1550)“. Na tomto setkání jsem přednesl referát, v němž jsem měl možnost nově upozornit na dvě význam- né uměleckohistorické památky Olomoucka.

První z nich byl Krucifix z Dolan, prezentova- ný nyní poprvé i na výstavě „Od gotiky k renesanci“. Postupně objevení tohoto významného díla při- tom sahá až do r. 1972. Když jsem tehdy pozval prof. A. Kutala a dr. Hilgera z Bonnu k prohlídce některých sochařských památek na severní Moravě, oba se pozastavili nad krásou tohoto krucifixu, ale

Na snímku T. Jemelky doc. I. Hlobil, CSc., (vpravo) s akad. malířem a restaurátorem F. System při vernisáži výstavy *Od gotiky k renesanci*.

vzhledem k jeho výjimečnosti a tomu, že byl pokryt nátěrem z 19. století, jej považovali za práci z minulého století. Nyní ovšem restaurátor R. Surma odkryl na tomto krucifixu původní gotic- kou polychromii tak nádherně zachovanou jako u žádné jiné gotické plastiky na severní Moravě.

Druhou unikátní památkou je heraldická a epi- grafická výzdoba bývalé vstupní věže kroměřížské- ho zámku, na niž dal vytesat své znaky a latinský distich, oslavující krále Vladislava Jagellonského, olomoucký biskup Stanislav Thurzo. Distich je připisován Bohuslavovi Hasištejnskému z Lobkovic a neznám žádný jiný příklad ve střední Evropě, kdy by humanista této úrovně měl možnost umístit své verše na průčelí staoby, což znovu dokládá výjimečnost prolnutí výtvarného umění a literatury období humanismu a rané renesance na Moravě.

Výstava *Od gotiky k renesanci* je jistě vý- znamným počinem, jak zpřístupnit tuto pro- blematiku i laické veřejnosti, zabýváte se po- pularizační prací i v jiných souvislostech?

V r. 1997 jsem napsal scénář pro jeden díl televizního cyklu *Deset století architektury věno- vaný chrámu sv. Václava v Olomouci*. Pokud jde o problematiku Pražského hradu, podílel jsem se na několika popularizujících publikacích, z nichž dvo- jí vydání knihy o českých korunovačních klenotech dosáhlo nákladu 30 000 kusů a již zmiňovaná kniha o Petru Parléřovi je rovněž určena pro zainteresované laiky.

Za rozhovor poděkovala

R. Fífková

Vydavatelství UP

Říjnová produkce

Filozofická fakulta UP

Fialová, I.: *Mährische deutschsprachige Literatur*. Sborník, 1. vyd., 289 s.

Fakulta tělesné kultury UP

Karásková, V.: *Gymnica XXIX*, 1. vyd., 73 s.
Válková, H.: *Pohyb a zdraví*. Sborník, 1. vyd., 584 s.

Strobl, K., Bedřich, J.: *Učíme se lyžovat*, 1. vyd., 110 s.

Lékařská fakulta UP

Zlámal, J.: *Finanční nástroje a operace použitelné ve zdravotnictví*, 1. vyd., 97 s.

Přírodovědecká fakulta UP

Snášel, V., Dvorský, J.: *Algoritmická matematika I*, 1. vyd., 257 s.

Bičík, V.: *AUIPO – Physica 38*, 1. vyd., 167 s.

Vydavatelství UP

Švarný, O.: *Učební slovník jazyka čínského II.*, 1. vyd., 516 s.

Centrum otevřeného a distančního vzdělávání UP

Jochmann, V.: *Andragoge 5 – Nový vysokoškolský zákon a otevřené distanční vzdělávání*, 1. vyd., 82 s.

Rektorát UP

Pačes, V.: *GENOMIKA: Krok do 21. století (5. výroční přednáška k počtu J. L. Fischera)*, 1. vyd., 25 s.

Univerzita Palackého ve studijním roce 2000/2001, 1. vyd., 72 s.

Petříková, A.: *Aktuální problémy vzdělávání seniorů*, 1. vyd., 104 s.

-oup-

Geny, léky, patenty...

V roce 1988 byl patentován první živočich, myš nesoucí lidský onkogen. Do dvou let bylo patento- váno téměř sto živočichů. Nežádoucí komerční využití lidských buněk se ukázalo v případě ame- rického pacienta s leukémií, jménem John Moore. Lékař z kalifornské univerzity, který pacienta léčil, kultivoval bílé krůvky z pacientovy karcinózní sleziny a získal „nesmrtelnou“ buněčnou linii. Ta vykazovala neobvyklou schopnost tvorby speciál- ních krevních bílkovin velmi účinných v imutera- pii. Kalifornská univerzita zažádala o patent na tuto buněčnou linii, aniž požádala o souhlas, či vůbec o tom pacienta informovala. Poté byl patent prodán jedné biotechnologické společnosti za 1,7 milionu USD zase bez vědomí J. Moora.

Jedna farmaceutická firma odkoupila od univer- zitního týmu veškerá práva na využití genu spoje- ného s obezitou za částku 70 milionů dolarů.

(Z článku doc. J. Relichové, *Inform. listy Genet.* spol. G. Mendela, srpen 1999.)

-mh-

Univerzitní pracoviště informují**Pracovní setkání vysokoškolských nakladatelů na UP u příležitosti LIBRI 99**

Ve dnech 4. – 6. 11. se konal na výstavišti FLORA OLOMOUC knižní veletrh LIBRI 99. Vydavatelství UP mělo svůj prodejní stánek, který navštívilo hodně zájemců o vysokoškolské učební texty a odbornou literaturu, ale velkou pozornost vzbuzovaly i dárkové předměty s logem UP – hrníčky, čepice, kravaty aj. U příležitosti této knižní výstavy se tradičně konalo pracovní setkání vysokoškolských vydavatelů, které již potřetí uspořádalo Vydavatelství UP. Sešli se vydavatelé z dvanácti vysokých škol, představitelé dalších dvou se omluvili.

Program byl velice bohatý a volně navazoval na předchozí setkání. Jednalo se o zkušenostech s distribucí odborných publikací. Zde bych jen na okraj chtěla poznamenat, že ne všechna VŠ vydavatelství jsou připravena a schopna obchodovat se svými produkty. Hlavním důvodem je výše dotace školy, která je vyčleněna na výrobu skript. Úměra je zde pochopitelně přímá. V souvislosti s touto zjiš-

těnou skutečností a na základě již dříve učiněných závěrů ohledně spolupráce mezi jednotlivými VŠ v publikační oblasti bylo rozhodnuto o vytvoření databáze vysokoškolských učebnic a skript. Vzhledem ke společným zájmům, cílům, ale i problémům v oblasti vydávání učebnic a skript bylo rozhodnuto o vytvoření asociace vysokoškolských vydavatelství. V neposlední řadě proběhla výměna zkušeností s elektronickým publikováním.

Součástí jednání byla i prohlídka nových prostor Vydavatelství UP, včetně prodejny učebnic a skript (Tereziánská zbrojnice). V tiskárně obdrželi všichni účastníci ještě „mokry“ Žurnál č. 8, který vzbudil velký zájem. Velmi kladně byla všemi hodnocena odborná, grafická i technická úroveň, která je vzhledem k periodicitě a vysokému nákladu časopisu obdivuhodná.

Setkání vydavatelů bylo hodnoceno všemi zúčastněnými jako přínosné a potvrdilo význam těchto akcí i v dalších letech.

-dz-, foto -tj-

Návštěva skupiny expertů v rámci programu DENTED na Lékařské fakultě UP

Dented je jedním ze 36 programů zahrnujících jednotlivé oblasti vysokoškolského vzdělávání v rámci Evropské unie. Program, který byl konstituován v roce 1996, je podporován Evropskou komisí pro vzdělání, výchovu a mládež a speciálně zaměřen na zvýšení standardů pregraduálního vzdělávání v oboru stomatology a výměnu zkušeností mezi evropskými vysokými školami s tímto zaměřením. Vzájemná výměna zkušeností je realizována v průběhu 4–5denních návštěv skupin expertů z evropských a amerických dentálních vysokých škol na hodnocení pracovníků. V současné době se ke spolupráci v rámci tohoto programu přihlásilo 63 vysokých škol z 19 evropských zemí, z bývalých států východního bloku pouze Lékařská fakulta UP, Lékařská fakulta UK v Bratislavě a Lékařská fakulta budapeštské univerzity. Olomoucká lékařská fakulta byla vůbec prvním výukovým pracovištěm mimo rámec Evropské unie, kterou expertní skupina navštívila.

Návštěvě předcházela náročná příprava písemných materiálů – vlastně jakási sebeevaluace stomatologického směru fakulty. Z více než stostránkového dokumentu, zpracovaného pochopitelně v angličtině a předloženého s časovým předstihem, mohli naši hosté získat podrobné informace o studijním programu, náplni jednotlivých předmětů, limitech praktických výkonů předepsaných pro studenty, počtu pracovních míst ve výukových laboratořích a ordinacích, počtech uchazečů o studium stomatology, úspěšnosti studentů u jednotlivých zkoušek, počtu a složení pedagogického sboru, vnitřní organizaci stomatologických klinik a situaci v oblasti orálního zdraví v regionu střední Moravy. Nechyběly ani údaje o publikační činnosti za posledních pět let, tématech obhájených habilitačních a doktorských prací a profilu absolventa stomatologického směru lékařské fakulty.

Pracovní skupina navštívila naši fakultu ve dnech 19. – 22. 9. 1999. Jejím předsedou byl prof. M. Reed, děkan Stomatologické fakulty v Kansas City (USA), odborným zpravodajem prof. D. Shanley, děkan Trinity College University v Dublinu (Irská republika). Dalšími členy byli dr. R. Valachovic z Washingtonu, který zastupoval Americkou asociaci dentálních škol (AADS), zástupce Evropské asociace učitelů stomatology (ADEE) dr. H. Groeneveld z Utrechtu a sekretářka paní E. Courlanderová.

V den příjezdu (neděle odpoledne) si naši hosté prohlédli tři stomatologické kliniky, teoretické ústavy LF a Ústřední lékařskou knihovnu. V následujících dnech se při návštěvách klinických pracovišť uskutečňovaných za plného provozu seznámili se systémem praktické výuky studentů, diskutovali na oddělených setkáních s vedením klinik, mladými lékaři a studenty. Součástí návštěvy bylo i setkání s pedagogickými pracovníky, zodpovědnými za výuku teoretických, preklinických a všeobecně lékařských oborů. Program byl náročný a ryze pracovní: jeho společenská část se omezila na krátkou prohlídku historického jádra Olomouce a dvě společné večere.

Od samého začátku návštěvy nám bylo jasné, že nepůjde o formální záležitost. Otázky našich hostů v diskusi byly věcné a vždy směřovaly k samému jádru problému. Při úvodním setkání jsme měli pocit určité nedůvěry k našemu modelu studia, který se odlišuje od programu dentálních fakult v západní Evropě a USA větším důrazem na preklinické a všeobecně medicínské disciplíny. Nesmíme zapomenout, že šlo o první podobnou návštěvu expertní skupiny mimo rámec EU, takže pro naše hosty byla obtížně pochopitelná např. dvojkolejnost systému řízení a financování provozu klinických pracovišť. Byli jsme pochopitelně zvědaví zejména na prezentaci výsledků, kterou v samém závěru návštěvy přednesl prof. Reed. Ve svém vystoupení zdůraznil celkově velmi dobrý dojem a nesporný pokrok, dosažený ve výuce stomatology v posledních deseti letech. Pochválil vynikající přístrojové vybavení i prostorové zázemí klinických pracovišť, které po loňské modernizaci snese srovnání s nejvyspělejšími dentálními školami západní Evropy a USA. Příznivě hodnotil relaci počtu studentů na jednoho učitele v praktických cvičeních. Velmi dobrým dojmem zapůsobili na naše hosty studenti stomatologického směru: jsou otevření, bystrí, schopní energicky obhájit své názory. Velmi lichořivě bylo konstatování, že naše fakulta by se měla stát referenčním pracovištěm programu *Dented*. Radost nám pochopitelně udělalo i pozvání k další spolupráci, při níž by se zástupci stomatologického směru naší fakulty podíleli na práci expertních skupin v zahraničí.

Připomínky expertů měly charakter doporučení, která by měla směřovat k dalšímu zdokonalení studijního programu. Jde především o zlepšení vzájemné vertikální návaz-

nosti ve výuce jednotlivých předmětů a oproštění výuky zejména teoretických a preklinických disciplín od přílišných detailů. Bylo nám doporučeno zapojit studenty do klinické výuky již v nižších ročnících a více využívat pro výuku období volna během prázdninových měsíců. V praktické výuce stomatologických disciplín pak zvýšit podíl blokových stáží, věnovat větší pozornost vědeckovýzkumné problematice, prohloubit kontakty se zahraničními pracovišti a více publikovat v zahraničí.

Závěrečná prezentace měla charakter předběžných závěrů. Podrobná písemná zpráva bude k dispozici za 4–6 týdnů po skončení návštěvy.

Návštěva expertní skupiny v rámci programu *Dented* byla pro stomatologický směr LF UP nejen prestižní záležitostí, ale především příležitostí k výměně zkušeností a velmi užitečnému „pohledu do zrcadla“, který pomohl odhalit slabé stránky a v budoucnu jistě přispěje ke zvýšení kvality studijního programu. Byla i pootevřeným oknem do světa a významným krokem k navázání budoucí velmi prospěšné mezinárodní spolupráce.

Prof. J. Pazdera, CSc., LF UP

Otázka pro: ???**Kdo to ví?**

Předmětem jednoho torzení analytického přezkoumání UP komisí CRE je ADMINISTRATIVA, která prý zaostává a je překážkou, ne-li dokonce hlavní překážkou dalšího rozvoje UP, protože nedosahuje potřebných parametrů a celkově brání integrovanému řízení.

Znamená to snad, že máme úředníků příliš mnoho, nebo málo, nebo jsou pomalí a nevykonní? Toto závažné konstatování s rysem obvinění je ve shodě s názorem těch pracovníků UP, kteří na to již dříve vícekrát poukazovali, někteří i na stránkách Žurnálu UP.

Otázka zní: co s tím udělat a kdo to má provést, aby dobře promyšlená změna nezašla na syndrom nedotaženosti do realizačního konce – jak se o tomto našem chronickém neduhu opakovaně vyslovil rektor UP prof. L. Dvořák?

Kdo to ví, ať poradí. Všichni jsme přece na společné lodi a přejeme si doplout k cíli, na němž jsme se dohodli.

-mh-

O čem se (ne)mluví

Univerzitní profesori

Být univerzitním profesorem znamená ve světě mnoho. Je to pojem reprezentující sice nevelkou, ale společensky velmi významnou a zejména vysoce ceněnou profesní skupinu lidí. U nás se podařilo tento pojem během socialismu kompletně zdegenerovat a znevážit; tím pádem i univerzitní studia a univerzity jako takové mají mnohem nižší prestiž, než je obvyklé ve světě. Bohužel jen málo se změnilo v postavení a významu univerzitních profesorů i po „sametové“ revoluci. Nevím, jestli je to tím, že většina z nás vůbec neví nebo si neuvědomuje, co pojem „univerzitní profesor“ ve světě znamená, anebo je to spíše způsobeno naší pohodlností či neschopností stávající systém výrazně změnit. Důležitým faktorem je samozřejmě i nedostatek financí. Vzhledem k tomu, že se rychle blížíme k EU, budou muset naše univerzity v relativně blízké budoucnosti modifikovat stávající strukturu na takovou, jaká je běžná všude ve světě. Nedomnívám se však, že na našich univerzitách již dozrál podmínky k tak zásadní restrukturalizaci. Kromě jiného není v tomto duchu veden ani „nový“, podle mého názoru velice kontroverzní a proti duchu EU jdoucí vysokoškolský zákon. Proto se snad pokusím ujasnit, co podle mých zkušeností ze zahraničí pojem univerzitní profesor venku znamená.

Vysokoškolský profesor je

– **vyčníkající vědec**, který začíná vědeckou kariéru jako doktorand a po úspěšné obhajobě nastupuje na postdoktorandskou pozici. Vše se děje pod křídlem určitého profesora. Jsou upřednostňovány zkušenosti z více týmů, tedy od více profesorů. Toto období trvá 5–12 let. Během postdoktorandské fáze růstu se budoucí kandidát postupně osamostatňuje, tzn. že získává zvyšující se nezávislost na profesori. Je ctí každého profesora takovému růstu napomáhat. S růstem publikační činnosti začíná postdoktorand podávat granty, získávat vlastní finanční prostředky a první vlastní diplomaty a doktorandy, tedy zakládá si svůj vlastní vědecký tým. Začíná vést rovněž krátkodobé kurzy, přednášky a semináře. V průběhu této doby dochází často k habilitaci (cca 35 let věku, v řadě zemí neexistuje). Zásadně se po habilitaci neuděluje žádný titul (existuje pouze v satelitech bývalého c. k. mocnářství s výjimkou Rakouska, které již používá světové standardy). Habilitace je pouze komisionální zkouška způsobilosti kandidáta stát se profesorem. Po habilitaci je možné se hlásit do konkurzů na profesorská místa. Ve velkých zemích, zejména USA, Anglii a Německu, existuje obrovská konkurence (20, ale i 200 zájemců o 1 místo) a jen výjimečným jedincům se podaří získat „professorship“ napoprve. Věkový limit je do 40–45 let. Starší profesori nebývají na univerzitách většinou akceptováni. V případě získání pozice se profesor přesouvá se svým týmem (včetně lidí, přístrojů a materiálů, které hradil z vlastních grantů) na jinou univerzitu (u nás v nejbližších letech zcela nemožné). Jak jinak by totiž začínající profesor mohl dále pracovat na řešení problému. S nástupem na pozici „univerzitní profesor“ může používat titul „Prof.“ a začíná rovněž přednášet určitý obor. Při opuštění univerzity tento titul většinou ztrácí nebo získává jako odměnu za celoživotní práci;

– **profesor manažer**. Z výše uvedeného jasně vyplývá, že univerzity si nevybírají za profesory pouze mladé, vynikající vědce; vybraný kandidát musí mít i manažerské schopnosti. Profesor musí umět zajistit dostatek finančních prostředků pro vlastní tým a musí umět takový tým řídit. Jen příklad: Dr. Crick, jeden z objevitelů struktury DNA, se nikdy

nestal profesorem na Univerzitě v Cambridge, ale ani jinde. Po udělení Nobelovy ceny se změnil v tak povýšeného a nekomunikativního jedince, že s ním nebyl schopen nikdo vydržet a ani pracovat. Ani udělení Nobelovy ceny tedy není faktorem jednoznačně podmiňujícím přijetí na pozici profesora. Ve světě je tedy běžné, že profesor musí zajistit platy pro členy týmu, tj. doktorandy, postdoktorandy (asistenty, docenty – u nás) a techniky. Průměrná velikost skupiny je 5–20 lidí (výjimečně však i více jak 100). Chod oddělení (ústavů) je tedy ve světě zajišťován z grantů profesorů. Univerzity platí plat profesora, sekretářky(ek) oddělení a 1 technika na profesora (jsou rozdíly). Podobně představy prezentoval nedávno v Žurnálu UP rektor prof. L. Dvořák;

– **profesor – učitel**. Stává se hlavně učitelem až po nástupu na profesorskou pozici. Před tím přednáší jen omezeně a zejména se soustředí na výzkumnou činnost;

– **profesor – člověk**. Většinou zapálený a uznávaný vědec, který intenzivně přednáší a publikuje, dělá poradce, sedí v redakčních radách, komisích a správních radách, tedy je vysoce společensky angažovaný. Ve společnosti má z těchto důvodů významné postavení, které je dále podtrženo jeho vysokým platem na univerzitě. Ten se pohybuje v Evropě přibližně okolo 150–200 tis. Kč měsíčně a na špičkových univerzitách v Evropě, Japonsku a USA přesahuje i půl milionu korun. Profesori jsou obecně jednou z nejlépe placených společenských vrstev, ve světě běžně na úrovni platů ministrů, členů parlamentů apod. Z těchto důvodů je počet profesorských míst striktně

regulován, často dokonce až ministerstvy školství. Většina nových pozic se uvolňuje zejména s odchodem starších profesorů do důchodu (65 let). Nové pozice jsou otevírány jen sporadicky a pozvolna;

– **senior profesor**. Vzhledem k vysokým platům profesorů je nemyslitelné, aby docházelo k dělení úvazků a placení seniorů. Výjimeční lidé získávají symbolické úvazky (0,1 a méně). Stává se, že univerzity umožňují špičkovým vědcům setrvat, mít vlastní kancelář, laboratoř či laboratoře (ale v podstatně omezenější míře než předtím). Výzkum si dále musí hradiť profesor senior sám. Znám řadu příkladů, kdy si profesori platí „důchodový“ výzkum z našetřených prostředků.

A co na závěr? Na tento systém se nedá v současné době přejít, snad postupně. Nevěřím, že by se našel člověk (rektor), který by se v současné době odvážil k takové restrukturalizaci. Vstup do unie se ale kvapem blíží, a tak nám mnoho času nezbyvá. Ta nám totiž naše „švejkovské“ vtípky určitě zatrhne.

Možná ještě na závěr jednu drzou poznámku, za kterou budu asi kamenován. Z výše uvedeného je zřejmé, že přebujelý jsou zejména naše fakulty. Rektorát by sice mohl asi zeštíhlet, ale v případě vstupu do EU budou muset zeštíhlet zejména fakulty. Rada pracovníků bude muset být propuštěna (odhaduji tak 20–40%), anebo převedena na granty. Jediná šance, jak v budoucnu zabránit tomuto odchodu lidí, je získávat granty již nyní a v co možná největším množství.

M. Strnad,
Laboratoř růstových regulátorů, PŘF UP

Diskuse, názory, ohlasy

Kdyby se soutěžilo...

Kdyby se náhodou soutěžilo mezi vysokými školami, třeba o studenty nebo snad také o přidělené peníze od státu či od Evropy, a kdyby se případně brala v potaz i publikační činnost, jaké bychom asi měli vyhlídky? Že mám to štěstí mít po ruce internetový přístup k Citacnímu indexu, stačila mi půlhodinka na se-

stavení následujících tabulek. Berte je prosím s tím, že je velmi snadné zadat při vyhledávání název města, kde se publikující škola nachází, ale dalo by mi mnohem více práce zjišťovat, ze které konkrétní školy publikace pochází, pokud jich je v daném městě víc.

Počty publikací v r. 1999, stav k 8. 11.:

	Přírodní vědy	Společenské vědy	Umění a humanit.
Olomouc	135	3	5
Praha	2247	192	74
Brno	589	19	7
Opava	16	0	0
Ostrava	57	8	3
Č. Budějovice	177	2	3
Jena	1337	69	30
Ulm	1491	60	3
Innsbruck	1000	55	13
Be'er Sheva	836	136	25
Rehovot	1238	40	4
Vladivostok	255	0	2
Ulánbátar	20	1	0

Při výběru zahraničních míst jsem volil spíše menší školy, počtem vědeckých pracovníků srovnatelné s tou naší – asi nemá zatím smysl měřit se s Torontem či Oxfordem.

Počty olomouckých publikací v poslední dekádě (r. 1999 do 8. 11.):

Rok	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Počet	67	63	52	80	78	78	100	147	140	143	143

Jak si tedy stojíme? Můžeme se hrdě radovat, že jsme trumfli Opavu i Ostravu (a taky Pardubice, Ústí, Liberec i Plzeň). Gratulovat si můžeme i v dalekosáhlém předstížení zahraničního soupeře – Ulánbátaru. V tomto případě bychom ale neměli usnout na vavřínech,

protože chytrí mongolští studenti, kteří u nás teď studují, se po svém návratu jistě přičiní ve prospěch konkurence. Povzbuzovat nás však může i nárůst počtu ročně publikovaných prací, který se od revoluce víc než zdvojnásobil a nadále občas nezadržitelně roste.

Diskuse, názory, ohlasy

A co kdyby se opravdu soutěžilo? Kdyby se nás pak třeba někdo ptal, pročpak že trošinku pokulháváme za našimi kolegy ze sousedních zemí? Určitě bude dobré mít již dopředu připravené kvalifikované zdůvodnění. Pokusím se tu nastínit několik vysvětlení, z nichž některá jsou zřejmě všeobecně známá a také čas od času problesknou našim Žurnálem.

(1) Vědci naší školy se nehoní zbrkle za množstvím, ale moudře sázejí na kvalitu díla. Místo několika ukvapených článků ročně každý z nich vyprodukuje jednou za několik let vědecký klenot. Tím pak důstojně posune hranice poznání lidstva o mílový krok a zároveň je ekologicky šetrný ke světovým lešům.

(2) Naši badatelé jsou taktéž vysoce zaneprázdnění výukovými povinnostmi. Každý z nich se dnem i nocí věnuje svým studentům, zajišťuje jim jinde nevidaný komfort a vůbec pro ně dělá první poslední, včetně půjčování osobního počítače, ořezávání tužek atd.

(3) Rada našich kapacit se namísto pomíjivým vědeckým publikacím věnuje přípravě budoucích učitelů; vychovávají vynikající pedagogy Komenského formátu a tím pádem se světově mimořádné výsledky jejich práce projevují zprostředkovaně neustálým růstem vzdělanosti našeho národa.

(4) Průkopníci našeho poznání již také považují klasický styl vědecké práce za překonaný, namísto toho neohroženě pěstují vyšší

stavy vědomí či rozmanité alternativní metody k přiblížení se velebnosti Přírody a podstatě Jsoucná. Kdo by se staral o takové malichernosti jako publikace!

(5) Hodnocení podle Citačního indexu je silně neobjektivní. Vůbec nerespektuje naše regionální, kulturní a jiná specifika. Sami jeho autoři jsou vedeni záští vůči naší škole a ignorují třeba tak významné a světově nepostradatelné periodikum jako Acta Universitatis Palackianae. (Na druhou stranu – budiž jim alespoň ctí, že registrují i práce publikované v češtině v časopisech jako Sociologický časopis či Česká literatura.)

Kompletní výčet příčin a důvodů bude zřejmě mnohem rozsáhlejší. Možná by bylo vhodné vyčlenit jednu pracovní sílu na plný úvazek pro jeho metodicky správné a vědecky důkladné zpracování. Bude dobré požádat akademický senát o uvolnění potřebných prostředků, případně i vypsat grant. (V získané databázi jistě získá čestné místo i půvabná story, jak český vědec v zájmu zajištění priority neváhal publikovat svůj objev v deníku Právo lidu, viz Žurnál 7, str. 8-9.)

Ty tabulky mi můžete věřit nebo nemusíte. Co když jsem šidil, nebo udělal někde přešvih? Nebylo by lepší, kdyby si ta data mohl od nás každý ověřit sám? Kdybychom tak přesvědčili naši univerzitu, aby nám Citační index koupila pro naši každodenní práci...

Doc. T. Opatrný, Katedra teoretické fyziky PČF
a Weizmann institute of science, Izrael

Ad: využití grantu japonské vlády

Ve středomoravské příloze deníku MF Dnes vyšel 2. 11. příspěvek s komentářem (*Fakultám zřejmě ujde šestnáct milionů, neboť nespolutracují, Univerzita chudá a ještě chudší...*) týkající se grantové nabídky japonské vlády olomoucké univerzity.

Jak to dopadá, když se střílí od boku

Story o prosviňnutém grantu (Střední Morava MFDnes, 2. 11., str. 8-9), jakož i přípojený komentář o neschopnosti komunikovat jsou téměř srdce-rovoucí, člověk by až zaplakal, jak to na té univerzitě jde od deseti k pěti. Problém je jenom v tom, že ani jeden z příspěvků se nezakládá na pravdě. Takže po pořádku:

1. Loni jsme (UP) informaci o příslušném grantu (Cultural Aid of Japan) nedostali, aspoň ke mně nedospěla.

2. Loni tento grant získala Karlova Univerzita, a to na základě projektu podaného v roce 1997.

3. Jde o grant vypisovaný celosvětově – tzn. aplikace se podávají v mnoha zemích.

4. V letošním roce se na UP dohodly Filozofická fakulta (doc. M. Hirschová) a Přírodovědecká fakulta (doc. Mašláň), že za UP bude podán jeden projekt, protože tříštění prostředků nemá valný smysl.

5. Příslušný projekt se z jedné třetiny týká FF UP (multimediální učebna pro výuku japonského jazyka a literatury) a ze dvou třetin UP jako celku – jeho další částí je jednak jazyková laboratoř pro Katedru aplikované lingvistiky, která zajišťuje výuku cizích jazyků pro celou UP, jednak tzv. videoroom pro Informační centrum UP, který by rovněž sloužil celé univerzitě pro multimediální výuku a v neposlední řadě by byl využíván v rámci festivalu Academia film Olomouc.

6. Projekt byl připraven ve spolupráci s česko-japonskou pražskou firmou, která zajišťuje dodávky japonské elektroniky a softwaru do ČR. Tatáž firma pomáhala připravit grant UK.

7. Jednou z podmínek grantového projektu byla vazba na studium japonštiny a spolupráce s japon-

Do uzávěrky tohoto čísla obdržela redakce Žurnál UP k tomuto tématu jediný příspěvek, a sice reakci doc. M. Hirschové, CSc., určenou původně pro otištění ve zmíněném deníku. Její příspěvek publikujeme s drobnými úpravami po zjištění, že se jej redakce MF Dnes rozhodla nezveřejnit:

skými institucemi. Od minulého roku má FF UP smlouvu o spolupráci s Gakushuin College v Tokiu.

8. V květnu navštívila UP kulturní atašé japonského velvyslanectví, aby se osobně a na místě samém seznámila s budovami a celkovým prostředím, jehož se grantový projekt týká. Při té příležitosti mě upozornila, že je málo pravděpodobné, aby byl grant udělen dvakrát do téže země tak krátce po sobě. Nicméně mi sdělila, že pokud UP postoupí do užšího výběru, dozvíme se to v listopadu 1999. O udělení či neudělení grantu budeme informováni v lednu 2000.

Doc. M. Hirschová,
Katedra bohemistiky FF UP

To, že některé věci nechápete, znamená, že máte rozum v pořádku. * * *

Když má člověk dost sil k činům, nemá ještě rozum. Až ho nabude, nedostává se mu sil. * * *

Oč méně vás napadají myšlenky, o to méně vás budou napadat lidé. * * *

Rozumný člověk spoléhá na svůj rozum o rozumné míře. * * *

Opravdu moudrý člověk rady nerozdává. Nemarní čas. * * *

Jsou-li něčí myšlenky vzácné, může to být i tím, že jich je jako šafránu.

-jas-

Obecná srozumitelnost vědy

Vědu, zejména tzv. *tvrdou vědu*, jako je atomární fyzika, studium lidského genomu, biochemie dýchání anebo teorie diferenciálních rovnic, obklopuje jisté tajemno. Dané zejména tím, že jazyk, jímž se v daných oblastech poznání komunikuje, má svou specifickou podobu, a bez jehož zvládnutí je možno nahlížet, ne však vstupovat.

Občan onoho jazyka neznalý má právo být touto situací znervózňován. Tím spíše, že jsou to jeho peníze a jím placené daně, z nichž je to které speciální bádání hrazeno.

Už to je dost dobrý důvod, aby specializovaný vědec bral na sebe povinnost udělat, co se dá pro to, aby byla prolomena ona bariéra nesrozumitelnosti vědy. Aby byla skutek naplněna interakce mezi vědou a veřejností. Občan má právo nejenom na užitek z poznání, ale i na potěšení z poznávání.

Vedle přirozeného práva občana být za své peníze informován je tu ještě jeden další důvod, proč podporovat porozumění vědě (*Public Understanding of Science*). Tím je skutečnost, že zjednodušený výklad složitých vědních poznatků stále vehementněji nabízí šarlatánství nejružnějšího druhu. Silnou stránkou šarlatánů je *sázka na jednoduchost*. Slibují zpřístupnit poznání bez znalosti onoho speciálního, to znamená pohodlně a snadno. Za poměrně málo peněz nabízejí spoustu informací o fyzice. O problémech jako je zvětšování ozónové díry, klonování člověka, nádorová terapie nebo třeba předpověď zemětřesení či osudu.

Vědecké společnosti některých zemí už dávno pochopily, že úsilí o srozumitelné zprostředkování vědy široké veřejnosti je jejich povinností. Britská Royal Society je jednou z nich. Vědecké společnosti v Německu, jako Faradayova společnost, Společnost Maxe Plancka, Frauenhoferova společnost, Vědecká společnost Gottfrieda Wilhelma Leibnize a Helmholtzova společnost navazují systematicky kontakty s médií. Jednou z forem těchto kontaktů jsou i stále vědeckých pracovníků v médiích – protože o vědě může kvalifikovaně veřejnosti referovat zase jenom vědec, nikoli novinář.

Mám v této záležitosti osobní zkušenost.

Před dvěma roky, na washingtonské konferenci o výzkumu v řízení zdravotnictví, jsem se zúčastnil workshopu o popularizaci vědy. Přednášeli vědečtí redaktori novin jako je Washington Post nebo New York Times. Bylo tam plno, jakbiko by nepropadlo. Snažil jsem se sám pro sebe co nejvíce vyjádřit – jediným slovem – esenci této práce. Slova, která mne napadla, byla *nápaditost* a *vynalézavost*. Důvtip je mostem, který dokáže zprostředkovat cestu informací a poznání ze světa vědeckých poznatků do světa veřejnosti. Musí to být důvtip, co překlene onu propast speciálního jazyka. *Metafora* – je další klíčové slovo, nástroj tohoto zprostředkování.

Tahle metafora by měla napadnout vědce, onoho specialistu – a stát se pro něho onou Ariadninou nití, která ho vyvede z labyrintu vědeckých konstrukcí na světlo obecné srozumitelnosti.

A tuhle povinnost, vážení členové akademické obce, z nás nikdo nesejme a nikdo ji nesplní za nás. Její výzva je součástí úkolů našich profesí, součástí našeho pověření. Ať tomu budeme říkat *popularizace vědy, otevřená univerzita* nebo jakkoli jinak.

Listováním v časopisu *Einkblick* (3, 1999) se inspiroval

prof. S. Komenda

Studentská rubrika

Nic pro nás není problém, říká V. Procházka

Málokterý studentský časopis má v dnešní době delší život nežli jepiči, což o časopise *Had* vydávaném olomouckým Spolkem mediků neplatí, i když i jeho vydavatelé se potýkají s řadou problémů. Jeho šéfredaktorovi V. Procházkovi, studentu 5. ročníku LF UP, jsme proto položili několik otázek.

Jak dlouho časopis *Had* vychází a s jakou periodicitou?

První číslo *Hada* vyšlo v prosinci r. 1997, dosud jsme jich vydali devět – do roka tak 2 až 3 čísla. Další číslo by mělo vyjít do konce tohoto roku podle toho, zda budeme mít peníze. Také máme personální problémy – obměna lidí ve Spolku mediků je značná. Rada z nich odjíždí na zahraniční stáže, řada je už ve vyšších ročnících. Ziskat spolupracovníky v nižších ročnících LF je dost problematické, protože začátek studia je nejnáročnější a tito medikové se velmi neochotně zapojují do jiných aktivit.

Jak do časopisu získáváte příspěvky?

Na pultech knihkupectví

Univerzita Palackého v povídkách z Hané

Olomoucké nakladatelství Votobia vydalo v těchto dnech soubor hanáckých povídek *Kdesi, kdysi na Hané (Háše, háše na Hané)*. Autorem je bývalý dlouholetý vedoucí Katedry zoologie PřF UP prof. dr. Bořivoj Novák, DrSc., který zde vystupuje pod pseudonymem Jozef Ludvik Srda.

Bořivoje Nováka známe jako zaníceného entomologa a ekologu (byl to právě on, který před mnoha léty prosadil studium odborné ekologie na Přírodovědecké fakultě UP) i vynikajícího znalce hanáckého nářečí. Soubor jeho povídek vznikl postupně a prvním recenzentem byla vždy jeho katedra. Předčítal nám své povídky při různých příležitostech a zpravidla jsme smíchy doslova slzeli.

Jsem přesvědčen, že publikaci přivítají všichni, kdo hanáctinu ovládají, ale i ti z nás, kdo na Hané žijí a mají tento region rádi. Náměty povídek jsou velmi pestré, od charakteristiky hanácké národy přes poslední leč až po hasičský bál. Některé z nich jsou prospikovány i jadrnými anekdotami. Je pochopitelné, že dlouholetý vysokoškolský pedagog ztvárnil v několika povídkách i život na naší univerzitě. Citujme např. (str. 109): „... říkají profesór svým asistentovi: Tož, pravda, Joro, vona řekla kyselina čpavková – ja. Tož, pravda, já jô vĕhodim, protože dež já zkôšim, tož bez pardóno, tož, pravda, neznám bratra, ja, ja, ja.“

Starší generace našich almae matris jistě hned pozná, kdo byl onen pan profesor a kdo jeho asistent.

Publikace obsahuje i výkladový rejstřík vybraných slov a patnáct vtipných obrázků Zdeňka Jandy. Všechny povídky jsem si přečetl s chutí a znovu mi připomněly tu nádhernou a neopakovatelnou atmosféru, když jsme se na ně všichni moc těšili a v autorově podání je pak pozorně vyslechli. Dávám Ti, milý Bořivoji, za pravdu, že humorná hanáctina – jak jsi mi napsal ve věnování – může být jistě účinnější než viagra. To nejlépe potvrdí ti čtenáři, kteří budou moci porovnávat.

Prof. V. Bičík, CSc.,
PřF UP

Musíme pečlivě monitorovat veškeré dění na fakultě, zajímat se o problémy studentů. Oslovujeme také ty mediky, kteří pobývali v zahraničí, aby se s námi podělili o své zkušenosti. Rada studentů už nám nosí své příspěvky spontánně. V našem časopise máme stále rubriky, děláme rozhovory s přednosty jednotlivých ústavů nebo s významnými osobnostmi veřejného života, např. s předsedou AV ČR prof. R. Zahradníkem.

Jak se vám podařilo prof. Zahradníka kontaktovat?

To je mnohdy menší problém než udělat rozhovor s některým řadovým vyučujícím. Tito lidé bývají velmi vstřícní, zolaš ke studentům.

Jak získáváte pro svou činnost finanční prostředky?

Pokud jde o náš časopis, výrobní náklady jednoho výtisku *Hada*, tzn. pouhého okopírování ve vydavatelství, činí cca 10 Kč, přičemž veškerý materiál (papíry, diskety, diktafony) dodáváme z vlastních (sukromých) zdrojů a samozřejmě pracujeme za darmo. Peníze pro naši činnost získáváme např. z plesu mediků, další cestou je spolupráce s firmami, se sponzory v rámci SVOČ. Kupříkladu nedáno Klub SVOČ Spolku mediků dostal od sponzorů vědecké konference 110 knih v hodnotě 30 tisíc korun, které daroval knihovně Teoretických ústavů LF.

Jaké akce Spolek mediků v nejbližší době připravuje?

Každoročně pořádáme už zmiňovaný ples mediků. Připravujeme burzu knih a skript. Chceme

zavést tradici odborných přednášek z jiných vědních oborů než je medicína, chystáme se pozvat např. astronoma J. Grygara. Rádi bychom si tak rozšířili obzor, abychom nebyli filozofy pokládání (částečně právem) za nekulturní, omezené barbary. Spolek mediků by měl plnit funkci spojovacího článku mezi studenty a akademickými funkcionáři, proto pořádáme pravidelná setkání studentů s děkankou LF. V rámci Programu děti navštěvujeme každodenně děti hospitalizované ve FN a také pořádáme dobročinnou sbírku na rekonstrukci domu pro ohrožené děti v Olomouci.

Jak je možné, že v době, kdy ostatní studentské spolky skomírají či zanikají, vyvíjíte tak pestrou činnost?

Nic, snad kromě nedostatku času, pro nás není problém. Jsme schopni realizovat prakticky jakýkoliv nápad kohokoliv ze studentů, který za námi přijde a má chuť cokoliv užitečného dělat. Navíc si myslím, že altruismus a zájem o jiné lidi k lékařské profesi neoddelitelně patří.

Se kterými organizacemi mediků doma i v zahraničí udržujete styky?

Udržujeme kontakty se Spolkem mediků v Brně, který má osmdesátiletou tradici a letos připravuje celostátní konferenci SVOČ v Kongresovém centru na Výstavišti. Velmi aktivní jsou medicové ze Slovenska – z Bratislavy, Košic a Martina, s nimiž se setkáváme na různých akcích a vyměňujeme si navzájem své časopisy.

Za rozhovor poděkovala

R. Fífková

... a tento týden...

22. LISTOPAD

U-klub, Šmeralova 12, 19.00 hod.: Znouzectnost – Plzeň. Předprodej: Informační středisko, podlouбі radnice, Horní nám., od 15. 11. a před koncertem.

23. LISTOPAD

Katedra matematické analýzy a aplikací matematiky PřF UP, Tomkova 40, Olomouc-Hejčín, posluchárna č. 202, 13.30 hod.: prof. D. Khusainov: Stability investigation of solutions of differential systems with delay. Seminář z diferenciálních rovnic.

Katedra botaniky – Laboratoř růstových regulátorů PřF UP, Šlechtitelů 11, učebna č. 502, 16.00 hod.: Mgr. M. Maloň: Syntéza a biologická aktivita komplexů přechodných kovů s cytokininy. Cyklus odborných přednášek.

U-klub, Šmeralova 12, 19.00 hod.: Hop trop. Předprodej: IS, podlouбі radnice, Horní nám., od 15.11. a před koncertem.

23. – 25. LISTOPAD

Zasedací síň Děkanátu PřF UP, tř. Svobody 26, 9.00–17.00 hod.: Earth, Life and Physical Sciences 99. Prodejní výstava zahraničních odborných knih. Pořádá Informační středisko PřF UP a Malé centrum Brno.

24. LISTOPAD

Katedra historie FF UP, Křížkovského 10, posluchárna 13, 11.30 hod.: PhDr. J. Kořalka, DrSc.: Češi v cizině. Přednáška.

Katedra historie FF UP, Křížkovského 10, posluchárna U1, 16.45 hod.: PhDr. J. Kořalka, František Palacký. Přednáška a diskuse k autorově monografii.

Centrum Aletti, Křížkovského 2: Večer s magazínem AD.

25. LISTOPAD

Rotunda PF UP, 17.00 hod.: 4. společný klinický seminář interních klinik LF a FN v Olomouci, koordinátorem je prof. V. Ščudla, CSc., přednosta III. interní kliniky.

Katedra teorie a dějin výtvarných umění FF UP, Wurmova 13, 15.00 hod.: Prof. P. Floss: Vztah umění a filozofie v renesanci. Přednáška.

Centrum Aletti, Křížkovského 2: Církevní silvestr – společenský večer.

Poznámka redakce

Redakce Žurnálu UP vítá informace a náměty ze všech oblastí života Univerzity Palackého, především však aktuální příspěvky nepřesahující počet 30–50 řádků. Vzhledem k omezenému rozsahu stran si redakce v opačném případě vyhrazuje právo příspěvky krátiť.

V zájmu rychlého a bezchybného přenosu informací žádáme zájemce o uveřejnění textů, aby své příspěvky redakci dodávali na disketách nebo prostřednictvím e-mailu.

Připomínáme, že uzávěrka každého čísla je každé úterý v dopoledních hodinách.

Děkujeme za pochopení a spolupráci.

Redakce